

[Indenrigsministeren.]

af de Vælgere, som har stemt paa det ene af Oppositionspartierne? Jeg synes, at om nogen Sinde er der her Grund til at lade disse Lovforslag passere ud fra den Tankegang, at der er et saadant Befolkningstal bag dem, at man ikke bør staa imod dette Flertal.

Stensballe: Jeg har ikke meget at føje til, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Minister, at naar han hævdede, at der ogsaa var stærkt Byggeri i København under Boligrestriktionerne, saa tror jeg dog ikke, det var i samme Grad som ude i Provinsen; i hvert Fald var det ikke i samme Grad Reparationer og Moderniseringer som i Provinsen, og det Byggeri, der fandt Sted herinde, var i ganske væsentlig Grad Byggeri ved offentlig Støtte, i langt højere Grad end ude i Provinsen.

Den højtærede Minister gjorde gældende, at man maatte eventuelt ogsaa gaa med til visse præceptive Regler. Ja, hvis der havde kunnet opnaas noget som helst i Udvalget, eller hvis den højtærede Minister havde sammenkaldt Udvalget paa ny og der derigennem var opnaaet en væsentlig Enighed, vilde det have været lettere for os at gaa med til visse præceptive Regler. I øvrigt er jeg ikke Modstander af at drøfte disse Spørgsmaal i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Den højtærede Minister kom derefter ind paa Spørgsmaalet om den Tid, der er til Raadighed, og det ærede 11te tingvalgte Medlem (Simonsen) brugte det Udtryk, at han vilde haabe, disse Forslag ikke blev syltet. Jeg tror ikke, man kan tale om at sylte Lovforslag, naar der kun er ladet 3 Uger tilbage til Behandlingen. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at hvis der skulde være Mulighed for Gennemførelse, vilde der ogsaa blive Tid dertil. Ja, det kan vi nu se paa, naar vi kommer saa vidt; jeg tvivler i hvert Fald om, at Rigsdagen alene af Hensyn til disse to Forslag skulde blive holdt inde længere end højst nødvendigt. Det faktiske er, at den højtærede Minister først har fremsat sine Lovforslag for Folketinget den 8. Januar, og det har været omtrent 2½ Maaned, inden de blev oversendt til Landstinget, og saa har vi 3 Uger til at behandle dem i. I hvert Fald godt 2 Maaneder har de ligget i Folketinget. Men vi maa prøve, hvad vi kan naa til i det Udvalg, som nu bliver nedsat.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) mente, at hvis Forslagene ikke blev gennemført nu, kunde der maaske

nok gaa et Par Valg endnu, men saa vilde de sikkert blive gennemført, men det ærede Medlem kan dog ikke mene, at vi skulde arbejde med paa at gennemføre et Lovforslag, som vi ikke sympatiserer med og ikke ønsker at tage Ansvaret for. Det maa ogsaa være mit Svar til den højtærede Minister, naar Ministeren mener, at Landstinget skulde lade disse to Lovforslag passere. Jeg mener, at vi maa tage den samme Stilling her, som vi har taget over for andre Forslag, som vi fandt skadelige; vi tager vor Stilling efter vor Overbevisning og stemmer derefter.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), som udtalte, at det maatte være en landsomfattende Lovgivning, der skulde foretages, hvis den skulde blive til noget. Ja, hvorfor ikke blive ved at køre i Siksak, som Det konservative Parti har gjort under hele Boliglovgivningen? Thi i 1925, da vi opfordrede Partiet til sammen med os at lade være med at gaa videre paa Boliglovgivningens Omraade, var det jo netop Det konservative Parti, der sammen med de nuværende Regeringspartier medvirkede til at gennemføre en Lovgivning alene for København og Frederiksberg.

Stein: Den højtærede Minister henviste til, at jeg havde udtalt, at Ejeren i Øjeblikket var den stærke i Forholdet mellem Ejer og Lejer. Det var ikke helt det, jeg sagde. Jeg sagde: den Udvikling, vi befinder os i, giver næppe Ejeren den Overlegenhed i Forholdet, som Forslaget forudsætter. Det er ikke helt det samme. For øvrigt nævnte den højtærede Minister et Eksempel fra de sidste Dage paa en ubillig Behandling, som han mente var blevet en Lejer til Del. Jeg har naturligvis ingen Grund til at tvivle om, at det er rigtigt; men et saadant Eksempel kan ifølge Sagens Natur ikke have nogen videre Betydning under en Drøftelse som den, der nu finder Sted i det høje Ting, thi en Forudsætning for at kunne vurdere det er, at man besidder Kendskab til alle Sider af det paagældende Forhold, og det er jo udelukket, at man kan faa det her. Derfor synes jeg, at Ministerens Eksempel ikke kan faa nogen praktisk Betydning i Debatten.

I øvrigt er der ikke Grund for mig til at sige mange Ord, for det, der skiller, er dette, at Ministeren tror paa, at man kan ordne Tingene ved Lov; at alting lader sig regulere igennem Lovbestemmelser, og det tror jeg ikke paa; jeg tror tværtimod, at man i mange Tilfælde kun gør Ulykker, kun vanskeliggør Forholdene ved at indføre Lov-